

PALMPASEN

VOORAF

*Search me o Lord
C.E.Yves*

BEGROETING.

De vogels heffen hun lied weer aan,
als eerste fleurt de treurwilg op;
lammeren dartelen in de wei.
Hoe bezig ook met eigen zaken,
het doet ons iets.

Vroeg in de morgen gloort er licht,
de dagen lengen zichtbaar;
nacht en duisternis binden in.
Hoe druk ook met onszelf bezig,
het doet ons iets.

Kinderen worden springerig,
mensen zijn in voor een praatje;
ze ogen opgewekt.
Hoe zwaar we ook aan onszelf tillen,
we doen elkaar nog iets.

Een mens die het leven
als zijn vader vertrouwde;
het trouw was als een moeder haar kind.
Hoe twijfelzuchtig we ook zijn,
hij doet ons nog iets.

Hoe hij feestelijk werd onthaald
en van hogerhand is opgejaagd;
afscheid moest nemen
en is veroordeeld en gekruisigd.
Hoe hij moest verdwijnen
maar onweerstaanbaar is gebleven.
Het kan niet worden vergeten.

INTREDE.

Lied.

*O mensen hoort; 4c.
W. Barnard/C. Bicknell*

INTOCHT.

Lucas 19,28-40

Op weg naar Jeruzalem naderde Jezus Bètfaqé in Betanië en zei tegen twee van zijn volgelingen: 'Ga naar het dorp. Daar staat een veulen, getuierd en nog door niemand bereden. Maak het los en breng het hier. Vraagt iemand, wat je doet, zeg dan: de Heer heeft het nodig.' De twee gingen en troffen alles aan zoals gezegd. Ze maakten het veulen los. De eigenaars vroegen: 'Wat moet dat?' Ze antwoordden: 'De Heer heeft het nodig.' Ze brachten het veulen bij Jezus, wierpen er hun mantel over heen en hielpen Jezus er op. Toen Hij de stad naderde prezen zijn talrijke volgelingen op de Olijfberg God uitgelaten om al het wonderlijke wat ze beleefden. 'Gezegend 's Heren koning' riepen ze 'Vrede vanuit den hoge.' Enkele farizeeën onder het volk tekenden bij Jezus protest aan: 'Laat je volgelingen daarmee ophouden.' Maar Hij: zwijgen zij dan spreken de stenen.'

Lied.

O mensen hoort; 4c.

PALMZEGEN.

Gebed

Wat komt gaat weer,
wat bloeit verdort een keer.
Maar er is iets wat overleeft,
Iemand die blijft.

Alle begin kent een einde,
ieder weet van zijn uur.
Maar ergens in de tijd
is de Eeuwige. -

De schepping
hunkert naar voltooiing,
de mens naar licht en leven.
En Gij, God in ons,
Gij houdt ons daarheen gaande.

*

Zegen dan de hand
die deze palm draagt,
zegen het huis waar hij
een ereplaats krijgt,
het land waar hij wordt geplant, -
zegen de drukke wegen
waarlangs hij wordt gezet.

Zegen ons
met het volste vertrouwen
in Jezus' naam - U een zoon,
ons een naaste geworden.

AMEN.

PALM UITDELEN.

Lied.

O mensen hoort; 4c.

HET KRUIS

Het kruis komt
en wordt geplant

HET LIJDENSVERHAAL.

Hij had afscheid genomen en ging naar de pick die Getsémané heet. Hij zei zijn vrienden: 'Blijf hier; ik ga verderop bidden.' Petrus en de zonen van Zebedéus vroeg hij mee. Doodsbang was hij, zielsbedroefd. Hij viel plat ter aarde: 'Vader, laat deze beker aan mij voorbijgaan! Maar niet mijn, maar Uw wil geschiede.' Jezus zag hoe zijn vrienden sliepen en zei tegen Petrus: 'Is een uur met mij waken te veel gevraagd? Waak en bid om staande te blijven. De geest is gewillig; het vlees zwak.' Opnieuw bad hij: 'Vader, als ik deze beker moet drinken, laat dan Uw wil geschieden.' Zijn vrienden sliepen; ze konden hun ogen niet open houden. Hij liet ze en bad opnieuw.

Toen hij weer naar hen toe ging zei hij: 'Slapen jullie? Het kwade uur is aangebroken. Sta op, het is zover. Die mij overlevert komt er aan.' Hij had het nog niet gezegd, of daar kwam de bende aan met Judas, die afgesproken had: Die ik kus die moet je pakken! Hij kwam op Jezus af, zei 'Dag, meester' en kuste hem. 'Vriend, kom je hiervoor langs?' Ze over meesterden Jezus hardhandig. Iemand trok het zwaard en sloeg een meeloper van de priesters een oor af. Jezus kwam tussenbeide: 'Weg dat zwaard. Wie er naar grijpt, komt er door om. Als ik het vroeg, zouden twaalf legioenen engelen mij te hulp schieten. Maar laat gebeuren wat gebeuren moet.' Tot de bende: 'Dagelijks was ik in de tempel. Waarom heb je me daar niet opgepakt? Nu kom je op me af met zwaarden en knuppels; alsof ik een bandiet ben!' Zijn vrienden namen de benen en lieten hem in de steek; allemaal.

Lied.

*Hoe eenzaam en verlaten
sta jij daar voor de dood.
Geen mens om mee te praten,
je angst is veel te groot.
Je reikt nog naar je vrienden,
hun warmte die nog lacht
en voor je ligt het donker,
het zwarte van de nacht.*

Ze brachten Jezus naar Kájafas, die oudsten en geleerden had opgetrommeld. Petrus was sluiks gevolgd en, benieuwd naar de afloop, op de binnenplaats van het paleis tussen de gediensstigen gaan zitten. Er kwam een meisje naar hem toe: 'Jij was bij Jezus van Galilea!' 'Hou toch op!' hield Petrus zich van de domme, maar probeerde toch weg te komen. Een dienstmeisje attendeerde de omstanders op Petrus: 'Die daar was bij Jezus van Nazaret.' Petrus ontkende opnieuw: 'Nooit gehoord of gezien!' Maar ze hielden aan: 'Zeker weten, jij hoort bij hem !' Petrus vloekte en tierde: 'Ik ken die man niet!' Er kraaide een haan en Jezus' woorden toetten Petrus in de oren: 'Voor de haan kraait, heb jij me driemaal verloochend.' Hij ging naar buiten en huilde bittere tranen.

Kort orgel

Die in grote nood zijn
en geen hulp krijgen.

Die roepen
en niet worden gehoord.

Die eenzaam zijn
en niemand zien.

Lied

Koor

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrimosa
dum pendebat filius

Moeder bedroefd
naast het kruis
waaraan haar zoon leed

De rechtbank van de joden zat verlegen om een aanklacht tegen Jezus. Er werd van alles tegen hem ingebracht, maar niets steekhoudends. Totdat er twee kwamen verklaren: 'Hij zegt de tempel af te breken en in drie dagen weer op te bouwen.' De hogepriester voer tegen Jezus uit: 'Het is niet niks waar je van beschuldigd wordt. Geen antwoord?' Jezus zweeg. 'Bij de levende God, zeg op: ben jij de messias, Gods zoon?' Jezus antwoordde: 'Dat zijn uw woorden. Ik zeg je zelfs, dat deze mens vanaf nu zal zitten aan de rechterhand van de Almachtige en komen op de wolken des hemels.' 'Godslasterlijk' briepte de hogepriester en scheurde zijn kleed. 'Waarom nog getuigen? Je hebt hem zelf God horen lasteren. Graag uw oordeel!' 'De doodstraf' schreeuwden ze. Ze spuwden hem in het gezicht en sloegen hem om de oren. Ze ranselden hem af en tergden: 'Hé Christus, hang nu eens de profeet uit! Wie sloeg je?'

Het was vroeg in de morgen, toen ze unaniem besloten Jezus te doden. Geboeid droegen ze hem over aan Pilatus. 'Koning der joden, begrijp ik.' 'Gij zegt het' antwoordde Jezus. Op de beschuldigingen van hogepriesters en oudsten reageerde hij niet. 'Je lijkt niet te horen waarvan je allemaal beschuldigd wordt' bitste Pilatus. Tot zijn stomme verbazing reageerde Jezus ook daar niet op.

Pilatus was gewoon met Pasen een gevangene vrij te laten; de keuze was aan het volk. 'Wie laat ik gaan?' vroeg hij 'Barábbas of Jezus?' Hij had heel goed door, dat ze Jezus uit afgunst hadden overgeleverd. Priesters en oudsten bewerkten de massa: 'Vraag om Barábbas.' En ze bulderden 'Barábbas'. 'Wat dan met Jezus, de Christus?' 'Aan het kruis' schreeuwden ze. 'Waarom dan wel?' Als uit een mond schreeuwden ze: 'Kruisigen!' Pilatus waste zich demonstratief de handen: 'Ik heb geen schuld aan het vergieten van dit bloed; het is voor jullie rekening!' En het volk riep: 'Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.' Barábbas kwam vrij en Pilatus leverde Jezus uit om te worden gezeseld en gekruisigd.

Lied.

*Wie zal ooit kunnen weten
wat door jou is gegaan
toen jij geboeid, geslagen,
terecht hebt moeten staan
voor hen, van wie jij aanneemt
dat zij je broeders zijn
die jij wilde bevrijden.
Je zwijgt in diepe pijn.*

Soldaten trokken Jezus z'n kleren uit en hingen hem een rode mantel om. Hij kreeg een doornen-kroon op en een rietje in de hand. Ze knielden en staken de draak met hem: 'Lang leve de koning der joden!' Ze spuwden en sloegen, tot ze er genoeg van hadden. Jezus kreeg zijn kleren terug. Ze gingen hem kruisigen.

Kort orgel

Die veroordeeld worden -
zonder vorm van proces;

Die weerloos zijn -
alle rechten ontnomen.

Die voor het leven door
de volksmond zijn beklad.

Koorlied

Eja mater fons amoris
me sentire vim doloris
fac ut tecum lugeam

Moeder van liefde
laat me uw droefheid
voelen en met u treuren

Buiten de stad dwongen ze Simon van Cyréne het kruis mee te dragen. Op Golgota aangekomen, kreeg Jezus een verdovingsmiddel aangeboden: wijn met gal gemengd. Hij proefde, maar dronk er niet van. Ze kruisigden Hem, dobbelden om zijn kleren en gingen zitten wachten. Boven zijn hoofd hing de aanklacht 'Jezus, jodenkoning'. Links en rechts werden gelijktijdig twee misdadigers gekruisigd.

Voorbijgangers riepen met veel misbaar: 'Jij zou de tempel toch slopen en in drie dagen weer opbouwen! Hé, zoon van God, red jezelf; kom toch van dat kruis af . . .' Het zogenaamde hoog liet zich ook horen: 'Anderen wel, maar zichzelf redden kan hij niet ! Wat een koning ! Kom omlaag; dan geloven we je ! . . . God maakt zijn boezemvriend toch wel los.' Ook de misdadigers met hem gekruisigd, maakten hem belachelijk. Vanaf het zesde tot het negende uur viel er duisternis over het hele land. Rond die tijd riep Jezus luid: 'Eli Eli, God mijn God, waar ben je ?' Sommigen dachten dat hij om Elia riep. Iemand haalde een spons, doopte die in wijn, stak hem op een rietstengel en liet Jezus drinken. 'Niet doen' riepen anderen 'wacht eens af of Elia hem komt helpen.' Jezus schreeuwde het uit en gaf de geest.

Lied.

*Bespot, beroofd, geslagen
van misdaden beticht,
geen kleed meer om te dragen,
prooi van een volksgericht
en boze tongen spreken
gemene lastertaal,
om zo je naam te breken,
dood moet jouw godsverhaal*

Op afstand stonden vrouwen toe te kijken. Ze waren Jezus vanuit Galilea gevolgd en hadden voor hem gezorgd. Onder hen Maria van Magdala, Maria de moeder van Jacobus en Jozef; ook de moeder van de zonen van Zébedéeüs.

Laat op de dag kwam Jozef van Arimatea, een rijk man en volgeling van Jezus. Hij had Pilatus om het lichaam gevraagd. Hij nam het, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in zijn eigen graf, dat pas in de rotsen was uitgehouwen. Hij rolde een grote steen voor de ingang en ging weg.

*Een palm
op het kruis*

Kort orgel

Die pijn verduren;
aanhoudend, hun leven lang.

Die lijden onder armoede;
door geweld, miskennis.

Die vermist niet meer thuiskomen;
vergeten heengaan.

Koorlied

Quando corpus morietur
fac ut animae donetur
paradisi gloria

Het lichaam sterft
de ziel verwerft
een paradijselijke glorie

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Collecte, orgelspel

Ter stille overweging

*Ik ben mijn pijn gewaar
en tel mijn zegeningen.
Ik roep de martelaren aan
die zingende het vuur ingingen
en leer van hen het onderscheid
tussen tijd en eeuwigheid.*

*Ik weet, zoals de ouden zeiden,
dat al wat leeft moet lijden en dat
wat in de stof ontstaat
onvermijdelijk vergaat:
het zaad, het eikenblad, de hoogste bomen.
Maar ook dat elke druppel
die de zee verlaat
ooit terug in zee zal stromen.*

*Ik vraag de Heer mij bij te staan
vrijwillig in Zijn spoor te gaan.
Dat ik het kruis der wereld
mee mag dragen
tot het einde van de dagen -
tot heel de schepping is bevrijd
uit de cirkel van de tijd.
(Hein Stufkens)*

AAN TAFEL.

*Gedenk de mensen
met een missie, een belofte; -
profeten van naam
maar uit de weg geruimd; -
trouwe zielen, harde werkers
over wie wordt heengelopen; -
mensen met wie wordt gespeeld,
hun leven niet ontzien.*

*Gedenk ook hen, jonge mensen,
die om vrede te stichten uitgezonden
tegen dodelijk geweld oplopen.*

*Gedenk de zieken,
allen die huiveren en tobben;
en zij die zorgvol en meelevend
hen hun pijn helpen dragen.*

*Gedenk allen met wie wij
brood en beker hebben gedeeld
en die ons zijn ontvallen.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.*

Lied.

*Dale over allen
G. Kock/A.Hnattyschyn*

GEBED AAN TAFEL.

*Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan, -*

*om zon en maan,
alles-en-alles in het bestaan geroepen,
het onnoembare wonder dat wij beleven.*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

A.: Met de medemens begaan en Gods woord gehoord, verstaan is hij onderweg gegaan. *M. Zagers/J. Crüger*

*Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven,
nooit genoemd uw naam waar maken, -*

*om kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn
mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die voluit op U vertrouwde en
mensen trouw was tot het uiterste.*

A.: Één met alwat ademt, leeft één met wie geen ruimte heeft leven dat vertrouwen geeft.

*Gezegend zijt Gij om die
ten afscheid brood nam,
het brak, deelde en zijn vrienden zei:
Dit ben ik, hart en ziel en leven
met u gedeeld, voor u gegeven, -*

*om die op het laatst
zijn beker overreikte en zijn vrienden zei:
Overnemen, delen en doorgeven;
mijn testament voor u, een nieuw begin.*

*Gezegend zijt Gij om die ons tenslotte
heeft gevraagd te leven zoals hij:
dankbaar en eerbiedig;
mens en wereld trouw koste wat kost.*

**A.: 'Breek het brood en drink de wijn
deel de vreugde, draag de pijn -
sterven zal nieuw leven zijn.'**

*Gezegend die zijn als Hij:
stem voor de stommen
oor voor de doven
oog voor de blinden.*

*vol vertrouwen in alles komt goed;
Liefde heeft het laatste woord.*

*Gezegend die zijn als Hij:
in geen dood, geen graf berusten;
aan geen kwaad ten onder.*

*Gezegend die bidden
zoals Hij:*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

SLOTGEBED.

Gij die van blinden zieners,
van bangerikken voortrekkers
van twijfelaars profeten maakt -

Gij die uw geest in mensen wekt,
uw vuur in hen ontsteekt, -

Gij die met ons ten einde toe
de lange weg van
recht en gerechtigheid gaat -

zegen ons die de palm
een plaats geven in huis,
op bet land en langs
de wegen die we volgen, -

zegen allen die
waar ter wereld ook
roepen om eindelijk vrede, -

zegen ons met Uw naam
Vader, Zoon en Heilige Geest. +

AMEN.

ORGELSPEL